

Avui a la venda amb
EL PUNT AVUI+

ES UNA FA

10€

La Marató 3

per només
4,95
euros

des del 30
de novembre
al quiosc

LA REPÚBLICA

Avui amb El Punt Avui

LA REPÚBLICA

L'accident oblidat

Avui amb
El Punt Avui

EL PUNT AVUI+

L'hora
dels
regals

116119-120365L

ESPAI PISCINES

GRQP POOL LINE

Ens banyem?

BOTIGUES A BANYOLES I OLOT
DELEGACIÓ MARESME
Tel. 902 107 208
www.espaipiscines.com

EL PUNT AVUI+

2,50€

DIUMENGE • 1 de desembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15197 - AVUI / Any XLI. Núm. 14067 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT VOL VIURE EN P6-8

Sota pressió

FET • El PSOE i ERC negocien el suport a la investidura en un marc de repressió que no s'atura i rebent atacs de tot arreu

Junts per Catalunya comença les converses dimarts que ve

PITJOR • La sentència a Torra, les vistes sobre els exiliats i la decisió europea sobre Junqueras compliquen més el calendari

El president de Flandes, Jam Jambon, i el català, Quim Torra, amb les seves respectives esposes, ahir a la Generalitat ■ EFE

Pels nous estats a la UE

Catalunya i Flandes reclamen mecanismes per a processos democràtics

Nacional P12

La Crida es planteja presentar-se als comicis

L'associació s'enrobusteix en plena reordenació de l'espai de JxCat

Europa-Món P28

L'assassí de Londres, un condemnat per terrorisme

Farré accessibilitat

pujaescales

tel. 609 314 500 www.farre.es

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Miquel Berga

L'espera

En temps de pressa permanent i d'exigència de gratificació immediata, l'espera, l'actitud d'esperar, es considera pròpia de gent amb poc caràcter, de pusil·lànimes, o simplement, de covards. I tanmateix és fàcil veure quantes calamitats en el curs de la història s'haurien evitat si els protagonistes haguessin tingut un puntet més de paciència.

Shakespeare va exemplificar la qüestió en el seu heroi més cèlebre: el príncep Hamlet. L'hereu de la corona sap que han assassinat el seu pare i que el costum reclama revenja, però té una reacció sensacional: pensa abans d'actuar. I com que pensa, dubta. I la reflexió el paralitza. Lamentablement, es cansa de dubtar i, per tant, d'esperar, i comença la roda d'assassinats que no deixen ningú viu a l'escenari i el seu país en mans d'un rei estranger. Tragèdia total i absoluta. És temptador pensar que Hamlet no va saber dubtar prou. L'espera per aconseguir objectius a molts se'ls fa insuportable i, de

En Carles d'Anglaterra fa 71 anys que espera per poder treballar en l'ofici (rei) pel qual s'ha preparat tota la vida

tanta pressa, tot acaba com el rosari de l'aurora... Parlant de prínceps hereus tenim ara aquest xicot, en Carles d'Anglaterra, que fa 71 anys que espera per poder treballar en l'ofici (rei) pel qual s'ha preparat tota la vida. És un rècord absolut que la mare l'ajuda a batre tot i que, a la seva edat, la dona ja no aguanta el pes de la corona damunt del cap. En fi, sembla que el príncep Carles sap esperar. Cadascú fa els seus càlculs. A vegades, però, un s'equivoca de mig a mig. Penso en el cas del llegendari dibuixant del TBO, el gran Opisso. De ben jove, Opisso va treballar d'aprenent amb Gaudí a les obres de la Sagrada Família. Gaudí aviat el va promocionar a delineant. Els seus pares estaven encantats. El noi semblava predestinat a fer una gran carrera al costat del genial arquitecte, però de cop i volta va decidir fer-se artista i deixar aquella feina segura. Ho va argumentar als seus pares: "I quan s'acabi la Sagrada Família, què faré?" Garrafal error de càlcul. Si fos viu, l'Opisso encara tindria la feina que va deixar per no saber esperar.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

El pessebre de la Colau

Ami el pessebre d'aquest any de la plaça de Sant Jaume de Barcelona, el "pessebre de la Colau", m'agrada molt. Potser, dispensin, perquè em recorda un que vaig fer de petit. Prop de casa va tancar una impremta. Vaig rescatar-ne un calaix compartimentat dels que fan o feien servir els tipògrafs per classificar-hi els tipus, les lletres. El vaig situar en posició vertical i a cada marc vaig col·locar una o dues figures del pessebre. S'acostava Nadal, evidentment. A l'estiu potser hauria optat per una altra iconografia. El Nen Jesús ocupava un compartiment; la seva mare, un altre no necessàriament a prop; la mula, en el seu, feia companyia a la dona que rentava; els Reis anaven cada un pel seu compte. Fins i tot hi vaig situar un os de l'Omo. L'Omo era un detergent que regalava animals en miniatura fets de goma. Sempre sortia l'os, insistentment. Després de l'os, la zebra. Mai, l'elefant ni la girafa, que eren els que ens feien més il·lusió i anaven molt cotitzats. Un os i una zebra al pessebre? Tots els pessebres i en general tot el folklore de Nadal és un mostrari d'ana-

“Diuen que és ofensiu, i recorda un claustre o la portalada de Ripoll

cronismes, no tot s'ha d'atribuir a l'alcalde de Barcelona: l'àngel que en una cançó anuncia a Maria que "la nit de Nadal serà verge i mare", els pastors amb barretina que volen dur a sant Josep un tamboret "perquè no s'estigui dret", la pinya d'Amèrica a taula... Ben mirat, aquell meu pessebre evocava un claustre o una portalada romànica, amb un departament per a cada figura. El de Colau, també. "És que hi ha elements ofensius i blasfems." Vostès han mirat amb atenció la portalada de Ripoll?

La gent es queixa i rondina del pessebre de la plaça de Sant Jaume per

les molt humanes ganes de queixar-se i també per infringir una manxiula a la persona que governa l'Ajuntament de Barcelona. Abans dels pessebres de Colau hi va haver els de Xavier Trias; abans, els de Maragall; abans, els de Porcioles... Dels de Porcioles no se'n lamentava ningú. ¿Perquè eren clàssics o perquè era l'època de Porcioles? Els ajuntaments de la democràcia, que s'havien de distingir dels anteriors, van fer amb els pessebres com Calixto Bieito a les òperes del Liceu: un repartidor del butà a *La Bohème*, una colla de caganers en una peça de Mozart i Montserrat Caballé enfilada al cim més alt de l'escenari, dins un marc com el del meu pessebre fet amb un calaix. No m'atribueixin més mèrits dels que em mereixo: la meua creativitat es va acabar allí. Passat Nadal vaig omplir els petits marcs amb ossos i zebres de l'Omo. El pessebre que faig ara és modern, però amb contenció. Me'l celebren.

Els espectadors del Liceu ja no admetrien una òpera amb decorats de paper. Si Colau recuperés la mula i el bou, l'esbronzarien.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurociències), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/jcpm83>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Crims

Legeixo que el director de Catalunya Ràdio, Saül Gordillo, ha anunciat aquesta setmana que el programa *Crims* farà el salt a TV3 durant el primer trimestre de l'any vinent. Me n'alegro. Me n'alegro perquè el director de l'espai, Carles Porta, és un bon periodista i, sobretot, un gran pencaire; i me n'alegro perquè soc dels que s'hi han enganxat. Dedueixo que, una mica de rebot, el periodista Carles Porta (sí, el de *Tor: tretze cases i tres morts*, però també el de moltes altres coses més) ha trobat un espai (ara en diuen un nínxol de mercat) molt interessant però des del meu punt de vista fins ara tractat massa frívolament. A *Crims* –si més no en els crims que jo li he sentit fins ara, que no són tots–, Porta hi ha trobat el nínxol però també la fórmula. A mi no m'ha agradat mai, el periodisme de crims, però m'hi enganxa el que té de descripció de la nostra societat. De què som capaços de fer.

“L'espai de Carles Porta fa el salt a TV3. Me n'alegro. Soc dels que s'hi han enganxat

I Porta ho relata d'una manera professional –la seva veu en off em sembla que és un dels grans secrets– i el to narratiu, àgil i objectiu, va fer que m'enganxés als capítols d'aquest estiu. En soc un fan. Soc dels que, si m'enganxava conduint i escoltant la ràdio, no podia baixar del cotxe sense acabar el capítol. Res a veure a com tracten els

crims en segons quines cadenes i res a veure amb segons quins periodistes de successos que sento en segons quines tertúlies fent passar per periodisme allò que no ho és. Els protagonistes, a *Crims*, són els fets; no els periodistes. Ni els assassins no ho són del tot. Ho és la trama. No sé com s'ho farà Porta per conservar en el format televisiu la fórmula d'èxit actual. Però com que sé que, en els programes de *Crims* que ja està enregistrant per TV3, hi col·laboren periodistes com ara Tura Soler (que deu ser la millor periodista de crims que té aquest país, i que no es dedica a anar a programes que són pura tafaneria), vull pensar que és tota una garantia. Si segueixen *Crims*, saben que tinc raó. Si no, facin-ho i ho veuran. Perquè, insisteixo, el més interessant no són els crims. És el retrat de la part fosca de la nostra societat. El secret? Que hi hagi Porta al darrere. Malauradament, de casos no n'hi falten pas.

De reüll

Carme Vinyoles Casas

La cara de la crueltat

Veiem homes, dones i nens amuntegats en camps de filats inexpugnables on subsisteixen amb la misèria que els oferim: dutxa per cada 500 persones, vàter per cada 200. Són refugiats en territori europeu –l'infern a Turquia o a Líbia és encara més paorós. Veiem famílies sol·licitants d'asil dormint a la intempèrie a les portes del Samur de Madrid sense resposta –sense pietat– de l'Ajuntament perquè la campanya de la fred no comença oficialment fins al 25 de desembre. Sabem que des del 2015 almenys 15.000 persones han mort al Mediterrani

Impedir l'entrada a Europa dels exiliats és un lucratiu negoci

intentant escapar de la guerra, la repressió o l'empobriment. El que no veiem són les cares dels qui es beneficien de tanta crueltat, dels factòtums de les empreses militars i de seguretat, del sector de la construcció, marítim i tecnològic que *treballen* per impedir l'entrada a Europa als desplaçats forçats (per

conflictes que la venda d'armes genera o estimula). Sabrem qui són, però, si consultem la recerca del Centre Delàs d'Estudis per la Pau, *El negoci de construir murs*, publicat recentment. Del tot recomanable per entendre a què destinen els estats els recursos, no precisament a l'atenció humanitària ni a posar fi a desigualtats i violències. Per a més informació sobre la vulneració dels drets en els exilis contemporanis: teatre i taula rodona organitzada per la Coordinadora d'ONG Solidàries, Òmnium Gironès i Justícia i Pau, 4 de desembre, 19 h, Auditori Viader de la Casa de Cultura de Girona.

Les cares de la notícia

DIRECTOR DE LA FUNDACIÓ BOFILL

Ismael Palacín

Implicació total

Un de cada set infants acaba l'educació primària sense la competència en comprensió lectora que li garanteixi un bon desenvolupament. La dada és demolidora. I caldria que s'hi reflexionés seriosament. És d'aplaudir que les entitats, com ara la Fundació Bofill, ajudin a l'escola a treballar-ho.

SÒCIA DEL SUPERMERCAT COOPERATIU SUPERCOOP

Judith Saus

Comprar diferent

Catalunya és un país amb una societat civil molt potent i un exemple en són les cooperatives, també les de consum. Ara, a més, Barcelona i Manresa disposaran dels primers supermercats cooperatius. La iniciativa vol fomentar el consum responsable, participatiu, solidari i sostenible.

PRESIDENTA I FUNDADORA D'HOLALUZ

Carlota Pi

Èxit empresarial

La comercialitzadora catalana d'energia Holaluz va debutar dividenda al mercat alternatiu borsari amb l'operació de més envergadura. L'energètica nascuda "amb la filosofia d'un món amb energia 100% renovable" ha completat també una ampliació de capital de 30 milions.

EDITORIAL

La històrica vergonya de l'R3 de Rodalies

El servei ferroviari de Rodalies i de Regionals pateix a Catalunya un deteriorament estructural amb incidències, retards i cancel·lacions de trens diàriament. I, dins de la xarxa, la línia R3, que connecta l'Hospitalet de Llobregat amb Vic, Ripoll i Puigcerdà, s'ha convertit en un forat negre, ja que manté la via única amb freqüències de pas inassumibles. Això la situa com la menys usada de Rodalies, amb un 70% de passatgers per sota de la mitjana. Aquesta no és, però, una situació conjuntural sinó un desastre històric. El 6 de desembre farà 40 anys del terrible accident de les Franqueses. Un comboi desfrenat es va estibar contra el tren Renfe-2933 ple de viatgers. Vint-i-dos morts en un dels accidents més greus de Catalunya. Quatre dècades després, encara que de menys gravetat, els accidents es mantenen a la línia i amb víctimes mortals per despreniments o per atropellaments a Montcada.

El dèficit d'inversió de Renfe i Adif és crònic. Com demostra que els trens de la línia R3 triguen el mateix temps, o més, que fa 100 anys. Ho han denunciat sobre el terreny el president de la Cambra de Comerç de Barcelona, Joan Canadell; el síndic de greuges, Rafael Ribó, i molts alcaldes. Amb incompliments sistemàtics del Ministeri de Foment com ara el del pla d'infraestructures per a Rodalies 2008-2015, que preveia una inversió de 4.000 milions d'euros, 700 dels quals per a l'R3, però mai executat. Una situació intolerable i inadmissible que comporta problemes greus de mobilitat, estacions en estat precari i accidents. S'ha acabat l'etapa de les promeses i ja només valen les accions urgents i constatables. Perquè en aquest tema el govern espanyol ja fa molt de temps que va perdre l'últim tren.

Tal dia
com
avui fa...

1 any La foto dels presos
Òmnium Cultural distribueix la primera fotografia feta a la presó de Lledoners en què apareixen junts els set presos polítics catalans.

10 anys Cas Palau
L'exdirectora administrativa del Palau, Gemma Montull, nega tenir cap paper en l'espoli i desvia la responsabilitat cap a l'advocat Raimon Bergós.

20 anys Procés de pau
El lehendakari Ibarretxe crida els ciutadans a concentrar-se davant les seus de les administracions públiques a favor del procés de pau.

Full de ruta

Jordi Grau

Un mes que serà decisiu

A la pregunta de si hi haurà aviat nou govern a Espanya, feta pensant que els contactes de tants anys de professió et donen informació privilegiada, cal contestar que ni idea, almenys per mantenir la distància dels grans analistes que en el darrer any han pontificat que la cosa seria blanca o negra al mateix temps sense ni tan sols envermellar i intentant fer creure que si no va passar el que deien que passaria, blanc o negre, era perquè hi havia gent que havia canviat d'opinió i no pas que ells s'haguessin llançat a la bassa i no hi havia aigua. Ni idea. Però penso (que és diferent) que sí que hi haurà govern espanyol i que hi serà d'una manera o d'una altra. Ara hi ha grans negociacions, diuen, per veure com es negocia i qui negocia. Si es fa entre PSOE i els partits, és a dir ERC, o entre governs, cosa complicada si alguns ja no es creuen el nostre. Però negociar, es negocia d'amagat, i per això hi haurà govern espanyol. Perquè si no n'hi ha d'una

El mes que encetem serà clau per al futur del país. En funció del que passi, començant pel procés d'extradició del president Puigdemont, en dependrà el que ha de venir

manera, s'utilitzarà la via del PP de sota mà per fer-lo possible, amb el dubte de si intentaran desfer-se de Pedro Sánchez, un home que guanya perquè va contra l'independentisme i que només pot aconseguir tirar endavant si l'independentisme li ho permet. El que sí que crec és que el mes que encetem serà clau per al futur del país. En aquest mes es mouran coses tan importants com la causa d'extradició contra el president Puigdemont i els consellers a l'exili. I se sabrà o s'intuirà fins on les institucions europees impedeixen l'entrada dels eurodiputats electes i no admesos, del president al vicepresident Junqueras. És aquí una mica la clau de tot plegat. En aquest mes nadalenc que encetem, ens hi estem jugant el futur proper i a mitjà termini. Del de llarg termini no en tinc dubte. El que hagi de venir, arribarà en funció del que decideixin agents externs. Del que faran els poders de l'Estat no hi ha cap dubte, i per això el major Traperó i la seva intendent ja es preparen per ser jutjats. Un mes decisiu, crec...

Tribuna

Dolors Marín Tuyà. Psicòloga

Veracitat

Trobar el sentit, això és veracitat. La veracitat és trobar sentit a les vivències, experiències i ens mobilitza la nostra intel·ligència i saviesa personal. Veracitat és la gràcia o la desgràcia que endevinem a través del que es diu o es fa sobre allò que no és ni dit ni fet. La gràcia és l'autèntic complement de la veritat. Les enemigues de la veritat són la mentida (més subjectiva), l'error (més fenomènic), la falsedat (més objectiva) o la calúnnia (més noümenica), i la desgràcia.

LA VERACITAT DEMANA capacitat de jugar amb la contradicció, la sorpresa, el joc mental lliure dut a l'extrem de la seva pura. La veracitat provoca l'esclat de la consciència on rau el subjecte lliure i responsable, sorprenent i creatiu, que és qui dona lliurement la dimensió interpretativa, coherent o contradictòria, dels esdeveniments. El sentit de la vida, de la història. El sentit és la imatge de mi i de nosaltres que tinc jo, tant si és bona com si és dolenta, tant si és veritable com si és falsa i que conformen els ideals que animen la meua vida. Els poders mundans

odien el subjecte i el lliure pensament. Volen poder controlar la consciència, i que sentim peresa de ser jo, i que ens sigui més fàcil ser cosa, amb nom fix i definició significativa convinguda... o obligada. Així al dominador li és fàcil de subjugar-nos.

EN EL GLOBÀLIUM de Xirinacs, sentit és subjectiu i significat és objectiu. Hem d'entendre el sentit com un acte propi del subjecte, que tracta de copsar la intel·ligibilitat de les definicions significatives. El sentit és la interiorització, la consciència transcendent clara, del significat objectiu. Si la raó es governa pel principi de no-contradicció, la intel·ligència ho fa pel principi de contradicció. Des del punt de vista racionalista, de la raó, del seny, de la no-contradicció, sempre el sentit sembla cosa de bojos. La persona enorgullida tendeix a classificar com bogeria allò que no entén. Intel·ligència (*inter-i-legere*, llegir entre línies), llegir precisament allò que no es diu o, fins i tot, el contrari del que es diu. No s'entén el sentit sense fer servir la intel·ligència. Endevinatòria, amb els seus pros (amplitud de camp i po-

der de convicció) i els seus contres (indefinició i falta d'objectivitat). Hi ha gent que no sap pensar (intel·ligentment) dins d'ell mateix, que només sap pensar (raonablement) alienat en els significats que li arriben desxifrats. Gràcies a la intel·ligència humana què és ràpida com una centella, quan ha creat deu signes propis, ja ha creat alhora cent guspires intel·lectuals encara sense nom. Molts filòsofs, literats i místics han parlat de la follia d'amor de parella. El llibret d'*Amic e amat*, inclòs en la novel·la *Blanquerna* de Ramon Llull o l'obra mestra d'Erasme de Rotterdam, *Elogi de la follia*.

PODEM TOMBAR l'astúcia mundana, una forma subjectiva d'enganyar eficaçment sobre l'estructura del món amb mentida, malícia, fal·làcia, trampa, reclam, etc. quan activem l'astúcia de sentit enigmàtica. Ho tombem amb l'oposició intel·ligent que no governa en el món objectiu però que avisa, perquè hi veu on no es veu res. La vera síntesi de saviesa no és negar la negació ans el joc permanent i sorprenent entre afirmació/significat i negació/sentit.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Molt honorable president Torra

■ He tingut un gran respecte per tots els presidents, des de l'any 1980. Des de Pujol passant per Maragall, Montilla. Mas i Puigdemont fins a vós. La raó és ben senzilla, al darrere hi ha hagut un poble que ha votat i uns parlamentaris que us han escollit. Només els fanàtics poden creure en les lleis per sobre de la democràcia. Amb aquest raonament, els sectaris veuen bé la legislació que hi havia durant el franquisme? En l'Alemanya nazi? O en la Cambodja dels khmers rojos, amb Pol Pot al capdavant, que obligaven a vestir de negre i a no portar ulleres (per ells símptoma d'intel·lectualitat burgesa)?

Hi ha persones que viuen a casa nostra que volen que les respectin, que les anomenin "señor agente" o "excelentísimo señor"; però són incapa-

ços de fer servir el protocol de MHP vers l'autoritat màxima del país. Això només s'entén amb paràmetres de colonialisme.

Senyor president, la vostra declaració del 18/11 passat mostra l'honestat d'un home de cultura i de pau. I estimant com el primer tots els catalans i catalanes va demostrar (com així feren els volguts presos i preses polítics) una gran valentia i dignitat. No us heu de defensar de res que sigui legal. Hi ha gent que ha estudiat, però que és analfabeta. Els llaços grocs, a més del seu origen de començaments del segle XVIII –tal com va dir–, tingueren, amb posterioritat en el món anglosaxó, un component de solidaritat amb els presoners en general. Si algú vol posar *Tie a yellow ribbon round the oak tree* a Youtube veurà un preciós vídeo del 1970.

Creo en la justícia de proximitat, però també en una va-

riant del principi de Peter: com més amunt pugen les togues, més condicionades estan per interessos diversos. Us inhabilitaran, però també ho faran amb tots els demòcrates, no orgànics. Una forta abraçada!

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental)

Banalitzar el terrorisme i el feixisme

■ Existeix una perversa tendència d'algunes institucions de l'Estat a banalitzar el terrorisme confiant fer passar bou per bèstia grossa i així poder tirar pel dret, actuant a conveniència per poder reprimir les accions, manifestacions i protestes independentistes. Un exemple, un tribunal de l'autoanomenada justícia espanyola condemna a quatre anys de presó, per delictes

d'odi, un ciutadà que es va alegrar de la mort d'un torero en una plaça de Terol, l'anomalia no té límits, s'ha desbocat!

També hem sofert la banalització del feixisme de Vox, un partit al qual s'ha donat cobertura mediàtica, s'ha minimitzat el seu ideari neofalangista, homòfob, racista, masclista i catalanòfob.

A quants taxistes, pagesos, estibadors, controladors aeris, treballadors de drassanes i miners, que han cremat cotxes, contenidors, pneumàtics i que han tallat carreteres i vies de tren o col·lapsat aeroports els ha aplicat l'Audiència Nacional la llei antiterrorista?

Ah! Però no eren independentistes catalans i aquests no tenen perdó, se'ls ha de reprimir i castigar severament!

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona (Barcelonès)

La frase del dia

“Cal establir un mecanisme que pugui permetre integrar a la UE estats independents nascuts per vies democràtiques”

Quim Torra, PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Tribuna

Antoni Dalmau i Ribalta. Escriptor

Foto fixa

No descobrirem en aquest article res que no sapigueu. Però voldria deixar una foto fixa d'una situació concreta, que és fidel reflex de moltes més que es produeixen per tot el país. I ho faig per als optimistes recalitrants en matèria de llengua, per als qui ja estan contents perquè de fet cada vegada hi ha més gent que parla català i per als qui troben exagerades les crítiques al fracàs de la immersió lingüística a secundària.

Situació: planta d'un gran centre hospitalari de Barcelona, torn de nit. Hi ha força calma, avui. No sabria dir quant de personal hi corre, però almenys hi ha dos infermers que no paren. Són els nostres àngels de la guarda. Ell parla castellà i constato que no canvia en cap moment de llengua, sens dubte perquè no li fa cap falta, encara que jo li parlo en tot moment en català. La llengua diversa no és cap inconvenient entre nosaltres, com és lògic i com sol ser corrent per tots els racons de Catalunya. La infermera, que sembla la principal responsable del servei, és catalanoparlant. Adapta en tot moment la parla a la del malalt que té al davant, tot un gest d'amabilitat i cortesia que els pacients sens dubte agraeixen. Al seu company, ella li parla sempre en castellà, segurament perquè, treballant en aquest context concret on es troba, està completament habituada a fer-ho, i sens dubte perquè forma part de les legions de catalans que estan disposats a cedir l'ús de la seva parla en la seva relació amb els companys castellanoparlants. Ell no té cap necessitat de parlar en català: tots ens entenem. Tot amistós i distès. Així, doncs, la llengua comuna dels treballadors, la castellana.

L'endemà al matí, quan es produeix el canvi de torn i comencen les visites dels grups de metges, titulars i en pràctiques, hi ha un batibull excessiu de veus a la planta i, fet i fet, tothom parla en castellà. Naturalment, desconec

l'idioma matern de cadascú, però després descobreixo que, quan fan grupets o en les converses bilaterals, molts d'ells s'expressen en català entre ells. De seguida, però, quan es forma el grup més gran, tots parlen en llengua castellana. Ja no cal dir-ho quan es tracta del personal de neteja, integrat en bona part per dones immigrades. Quan metges i infermeres parlen amb els pacients, no em sembla trobar gaires castellanoparlants que utilitzin el català, llevat que el pacient sigui una persona d'edat avançada. A mi em parlen en castellà: cap problema, tots ens entenem. Fan bé la seva feina i nosaltres, els malalts, només tenim lloances per a ells i per a l'hospital.

Aquesta és la foto fixa de la situació de la llengua catalana. Una allau de persones que han nascut o han vingut a viure a Catalunya i que ben poques vegades al dia utilitzen la llengua pròpia del país. Poden viure perfectament en tots els medis, en tots els contextos, del país, i no els caldrà mai descavalcar del

“Aquesta és la foto fixa de la situació: una allau de persones que han nascut o han vingut a viure a Catalunya i que ben poques vegades al dia utilitzen la llengua pròpia del país

seu idioma. Quina sort que tenen. Nosaltres fem el salt de manera contínua, sigui de manera obligada en determinats contextos, sigui perquè som tan ben educats que sempre donem facilitats al desconegut perquè no tingui problemes de comprensió amb aquesta llengua que, en realitat, no fa cap falta. Ens proposem fer ús de la nostra llengua allà on anem, però no ens és possible. I als nois i noies que surten de molts dels nostres instituts ningú no els demanarà que acreditin el coneixement de la llengua catalana per a les feines precàries que els esperen.

I ara, si voleu, parlem d'aquests mestres exagerats i pessimistes que diuen que el català s'acabarà a mitjà termini: són una autèntica llauna, amb els seus mals averanys. I dels partits espanyolistes que s'esquincen les vestidures davant l'ús abusiu del català, que pel que es veu arracona el castellà per tot arreu on passa: pobre castellà, inert davant la fúria del sobiranisme irredeempt. I de les normes estatals, sempre amb el castellà preeminent. I de la vergonya del PSC, que diu literalment que “el procés independentista ha associat el català a la seva causa, i [ha fet] una utilització partidista al voltant del seu ús, especialment a l'escola”. Textual.

I, en conseqüència, es disposa a mistificar el llegat de Marta Mata i de molts de nosaltres mateixos –redactors de programes i de lleis de normalització lingüística al Parlament durant molts anys– per esgarrapar, potser, alguna miserable parcel·leta dels antics votants de Ciutadans: ara, doncs, cal parlar de “flexibilització”, que és un concepte multiús que ha de complaure forçosament tothom. I, no cal dir-ho, parlem dels jutjats i de la tele i de les empreses i de la premsa i del cinema, etc. Aquest és el panorama. No sé pas de què es queixen, aquests mestres rondinaires...

De set en set

Jaume Oliveras i Costa

Peix al cove

Des del Pacte del Majestic, la primavera del 1996, mai Catalunya havia tingut tanta capacitat per incidir en la política espanyola.

Aleshores, Jordi Pujol imposà les condicions i trià el cove per recollir el peix, tot i que potser es va conformar massa aviat i podia haver exigint molt més. Al maig d'aquell any, després de dos mesos de negociació, Aznar aconseguia la investidura per majoria absoluta i Convergència es disposava a pagar el preu davant un nacionalisme radical poc sensible al pacte.

Vint-i-tres anys després vivim un nou capítol d'aquella situació, amb tres diferències notables. La primera motivada pel fet que el pacte no és amb els populars, sinó amb els socialistes; la segona és que avui qui seurrà a la banda catalana no és el nacionalisme, sinó l'independentisme, i la tercera, la més diferencial, és que l'entorn és molt diferent quan s'ha de pactar amb gent a la presó i a l'exili.

El clan de Sánchez sap que la pròpia supervivència és en mans dels independentistes catalans, que a la vegada tenen el convenciment que ara poden triar la mida del cove. És normal que els actuals dirigents del PSOE –no pas els barons– tinguin pressa i que Esquerra vulgui marcar el ritme compassat, a més d'intentar portar Junts al vaixell del pactisme. El sanchisme s'hi juga el seu present però Esquerra arrisca el seu futur.

Amb tot, tornem a estar en l'escenari del peix al cove i del possibilisme com a mal menor. La ultradreta més ferotge és a la cantonada i l'independentisme necessita un xic d'aire, però es pot cedir en un context amb presos i exiliats? La pregunta és pertinent quan no es parteix de zero, sinó d'una intensa història de despropòsits. Temps de grans consensos, potser sí, però no a qualsevol preu.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Els casos de sida baixen un 26% des de l'any 2013

A Catalunya es calcula que hi ha prop de 32.500 persones que viuen amb el VIH

Catalunya i Flandes fan pinya pel referèndum

Els seus presidents es reuneixen a Barcelona i clamen per la llibertat dels presos polítics

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Negociació entre mines

PLETS • L'ofensiva política i judicial contra el govern i el Parlament dificulten l'acord amb el PSOE **CALENDARI** • La sentència al president Torra, les vistes d'extradició dels exiliats i la decisió europea sobre Junqueras s'afegiran al laberint actual

Xavier Miró
BARCELONA

L'exdiputat d'ERC al Congrés Joan Tardà ja va acusar Pedro Sánchez al febrer "a la ruleta russa" anticipant eleccions per al 28-A atès el risc d'una majoria del PP, Cs i l'emergent ultradreta de Vox. I no menys temerària ha estat la repetició electoral del 10-N per no haver volgut formar govern amb Unides Podem. Aquest cop, l'advertència d'ERC, per boca del diputat Gabriel Rufián, era de contingut pràctic: seria molt més difícil per als partits independentistes donar-li suport i carregar-se a l'esquena les conseqüències de la sentència del Suprem.

Després d'ordenar una actuació dura dels cossos policials contra les protestes a la sentència, amb molts ferits i detinguts, i de dirigir la campanya contra l'independentisme català, Sánchez va aconseguir malmetre Ciutadans, però va enfortir i radicalitzar una mica més el bloc de la dreta –el PSOE s'ha beneficiat menys de l'ensorrada de Cs que un PP en recuperació i un Vox que ha irromput com a tercera força a Espanya.

Amb 1,2 milions de vots i deu diputats perduts, Sánchez i Iglesias han vist les orelles al llop en unes terceres eleccions i han reaccionat immediatament

amb un preacord de govern –ara sí– i, a més a més, de coalició –ara sí que sí–. Però el camí que els espera cap a la investidura està més sembrat de mines que a l'abril. Ara com ara, el PP gira l'esquena a permetre-la i ERC s'ha convertit en una formació clau per fer-la possible, tot i que, avui, l'acord és molt més difícil de gestionar per a Sánchez i la mateixa ERC. Per contradiccions i pressions.

La contradicció l'han de gestionar des del primer dia. Dimecres, la vigília de la primera reunió formal entre els negociadors del PSOE i ERC, els socialistes aprovaven amb el PP i Cs el decret digital que permet al govern espanyol intervenir les xarxes de telecomu-

Sánchez tindrà noves protestes si s'inhabilita Torra i el dia del clàssic

nicacions i, a més, bloqueja el projecte digital més ambiciós del govern català –Identicat–, que pretén dotar els ciutadans d'identitat pròpia a la xarxa. Però, també dimecres, i a instàncies del Ministeri d'Afers Estrangers del govern socialista en funcions, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) suspèn les futures delegacions exteriors

de la Generalitat a l'Argentina, Mèxic i Tunísia.

El govern espanyol va portar al Tribunal Constitucional (TC) la resolució del Parlament en favor de l'autodeterminació i va instar la fiscalia del TSJC a investigar penalment Torra i els membres de la mesa per haver permès la seva aprovació en ple. La resposta d'ERC, JxCat i la CUP ha estat aprovar una nova resolució que rebutja la suspensió del TC i que es publicava, divendres, en el *Butlletí oficial del Parlament*. En el primer gest de cautela del govern de Sánchez en plena negociació amb ERC, el Consell de Ministres no pren cap decisió divendres i xutava la pilota endavant. Ja es veurà si es pren divendres vi-

Divendres el govern del PSOE no actuava contra el Parlament

regut al TC i sense que la fiscalia hagi obert cap investigació a la presidència i la mesa de la cambra. Per si fos poc, en els propers dies i setmanes arribarà un calendari endimonia. El primer fet podria ser la previsible inhabilitació del president Torra per part del TSJC, que algunes fonts situen la setmana entrant. Novament, el govern en funcions de Sánchez haurà de gestionar la protesta, que es repetirà el dia 18, convocada per Tsunami Democràtic coincidint amb el clàssic Barça-Madrid de futbol al Camp Nou. Però, a més, l'exconsellera Ponsatí, el dia 12, i l'expresident Puigdemont i els exconsellers Comín i Puig, el 16, compareixen davant dels jutges escocès i belga per les peticions d'extradició de la justícia espanyola.

I una data potser encara més transcendent: el dia 19 el Tribunal de Justícia de la Unió Europea dictarà sentència sobre la immunitat de l'exvicepresident Junqueras, una immunitat que l'advocat general europeu sosté que la justícia espanyola no li ha respectat.

Tal com estan les coses, ERC es mostra més cauta que un PSOE que es vol menjar els torrons de la investidura abans de Nadal. Els republicans demanen no córrer, no fos cas que se'ls ennuaguesin a tots. ■

Els equips negociadors del PSOE i ERC, dijous ■ EFE

Contra Podem i l'independentisme

Caldrà veure si l'aprovació del decret digital per actuar a Catalunya i la suspensió de tres delegacions exteriors són els darrers passos de confrontació del govern espanyol. De fet, la suspensió de les delegacions és una iniciativa de l'exministre Josep Borrell, que divendres abandonava l'executiu per poder-se centrar en la Comissió Europea. Però Borrell deia adeu amb un últim gest contra l'independentisme: lamenta que el PSOE hagi de pactar la investidura amb ERC i acusa el PP de no fer un gest constitu-

cionista. L'expresident Felipe González va ser el primer a carregar contra la sortida triada per Sánchez, però, en aquest cas, per ell, el problema és Unides Podem. L'atmosfera mediàtica a Madrid és majoritàriament contrària al pacte amb els d'Iglesias. La CEOE i altres patronals i cambres comercials espanyoles ja s'hi han oposat. Cinquanta-dos exdiputats i exsenadors del PSOE, el PP i UCD que van aprovar la Constitució del 78 han signat un manifest per un pacte PSOE-PP en nom de "la unitat de la nació".

L'APUNT

La batalla pel temps

Francesc Espiga

Sentint els uns i els altres, el temps sembla que s'ha erigit en una qüestió transcendental en la negociació per a la investidura de Pedro Sánchez. El PSOE vol anar per feina. És obvi. Per cada dia i cada foto de converses amb els independentistes, els socialistes perden una ploma més enllà de l'Ebre, on no són pocs els que interpreten aquest procés com una concessió respecte als que han

volgut dinamitar els fonaments de l'Estat. ERC, per contra, vol que tot plegat es dilati i que una eventual abstenció no es concreti fins al minut 90 de partit. Al límit. El temps, així, ha de permetre als republicans poder construir i madurar un relat, un argument, que justifiqui que fan Sánchez president. El gran problema, per a ells, és que costa imaginar com s'ho faran.

El PSOE tindrà dimarts la primera reunió amb JxCat

■ ERC avisa que no té cap pressa perquè l'important són els acords i no el calendari ■ El govern reitera que la Declaració de Pedralbes és un bon camí

Redacció
BARCELONA

L'equip negociador del PSOE, liderat per la vice-secretària general i portaveu del grup al Congrés, Adriana Lastra, tindrà dimarts la primera reunió amb JxCat amb vista a la investidura de Pedro Sánchez. Segons confirmaven ahir fonts dels grups, seran les diputades Laura Borràs i Míriam Nogueras les negociadores del grup independentista en aquesta primera reunió.

La consellera de la Presidència i portaveu del govern català, Meritxell Budó, de JxCat, posava ahir la Declaració de Pedralbes com un bon punt de partida per a un acord polític amb el futur govern espanyol. Budó destacava les virtuts d'aquell primer acord entre els dos governs al qual el PSOE va decidir donar l'esquena abans de convocar les eleccions de l'abril i que no ha tornat a recuperar. "Reclamem poder tornar, com a mínim, a aquest punt de partida, seure a

Les frases

“El fonamental són els acords, no el calendari. No tenim cap tipus de pressa en la negociació”

Sergi Sabrià
PRESIDENT D'ERC AL PARLAMENT

“Reclamem poder tornar com a mínim a aquest punt de partida [la Declaració de Pedralbes]”

Meritxell Budó
CONSELLERA PORTAVEU DEL GOVERN

“[A Sánchez] Aixequi la taula de la vergonya amb els que volen destruir la convivència i la igualtat”

Teodoro García Egea
SECRETARI GENERAL DEL PP

negociar els dos governs de tu a tu, encapçalats pels dos presidents i que es pugui parlar absolutament de tot, amb tota llibertat, sense línies vermelles”, defensava ahir Budó en una entrevista a la COPE de Catalunya. Budó destaca que aquell acord permetia parlar “més enllà del que és pròpiament la Constitució”, una possibilitat que sembla que ha deixat de tenir en compte el PSOE, si bé el document signat a Pedralbes entre els dos executius fa un any

també comprometia el govern català a plantejar sortides “en el marc de la seguretat jurídica” i, per tant, de les possibilitats legals de la Constitució o l'Estatut.

Per Budó, seria un error abordar el diàleg en el marc limitat de la comissió bilateral Estat-Generalitat com pretén el PSOE, perquè creu que “aquest conflicte és d'una magnitud tan important que requereix el lideratge dels dos presidents”. Per altra banda, ERC deixava clar

ahir que no té cap pressa perquè “el fonamental són els acords, no el calendari”, en paraules del president del grup parlamentari, Sergi Sabrià. El republicà avisa que ningú podrà fer responsable ERC d'unes possibles terceres eleccions i va censurar el PSOE pel fet de portar la negociació en paral·lel “a la repressió” quan el Tribunal de Comptes, “el més polititzat d'Espanya, està perseguint 29 catalans per la seva suposada participació en l'1-O”. ■

Nou VOLKSWAGEN T-CROSS

Volkswagen T-Cross Edition 1.0 TSI 70 kW (95 CV) manual.
Emissió de CO₂ (g/km): 134 (NEDC: 116). Consum mitjà (l/100 km) de 5,9 (WLTP).

Volkswagen

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La porta que no du enlloc

PANY • La mateixa jurisprudència del TC ja tanca tota possibilitat de concessió dins del títol VIII de la carta magna, l'oferta que ha plantejat el PSOE **CLAU** • Un simple recurs de Vox posaria fi probablement a l'intent de cessió de competències per a un referèndum pel 150.2 **FORRELLAT** • Qualsevol canvi real hauria d'implicar una quasi utòpica reforma constitucional

Òscar Palau
BARCELONA

Com si es tractés d'una primera i encara vaporosa contraoferta davant la rotunda negativa a parlar d'un referèndum d'autodeterminació, la vicepresidenta espanyola en funcions, Carmen Calvo, llançava la proposta dimecres passat, vigília de la primera reunió del PSOE amb ERC per parlar sobre l'eventual investidura de Pedro Sánchez: "Podem parlar del títol VIII de la Constitució", sollemnitzava. És a dir, el que, entre els articles 137 i 158 –sí, també inclou el 155, precisament–, basteix l'organització territorial de l'Estat: defineix els ens de l'administració local, regula l'accés a l'autonomia i enumera la llarga llista de competències exclusives de l'Estat i la de facultats i recursos que tenen les comunitats autònomes. Això sí, sense fer ja distincions entre nacionalitats i regions...

A la pràctica, però, què pot arribar a oferir el govern espanyol en aquest marc? On pot menar aquesta porta que va obrir Calvo? Segons el professor de dret constitucional de la URV, Jordi Jaria, enlloc. "Això i res és el mateix", assegura, contundent, quan és consultat per El Punt Avui. Bàsicament, perquè la jurisprudència que ha anat establint el Tribunal Constitucional en interpretar aquest títol de la carta magna, sobretot l'últim decenni, ha estat sempre ben restrictiva. "I, en última instància, tot el que s'intenti queda en mans del TC", subratlla.

Anem a pams. La mare dels ous, evidentment, és l'autodeterminació, i l'article 150.2 és un dels que s'han perfilat com a possible via per transferir les competències estatals per organitzar un referèndum. La petició, de fet, ja es va fer i es va rebutjar el 2014 al Congrés, però fins i tot en el cas que es repetís i ara sí que tirés endavant, Jaria recorda que "això no canvia la posició del TC", que des del 2008, arran del pla Ibarretxe, ha estat molt restrictiva en aquesta matèria. Una possible transferència podria ser impugnada, de fet, sense ni tan sols la necessitat que s'hi impliquessin el PP o Cs: n'hi hauria prou amb un recurs dels 54 diputats de Vox, que segons ell tindria el "previsible" suport del TC, que "ha limitat molt l'abast del 150.2". El professor, fins i tot, considera que el tribunal, vista la jurisprudència, ni tan sols deixaria con-

El grup d'ERC al Congrés ja va publicar el 2014 aquesta il·lustrativa foto davant del TC ■ ACN / ARXIU

El camí de la reforma

L'article 167 exigeix la majoria absoluta al Senat i de dos terços al Congrés. L'altra via, el 168, és encara més difícil: dues aprovacions per dos terços al Congrés, amb eleccions pel mig, en què la dreta hauria d'obtenir menys de 117 escons. En els dos casos, cal un referèndum final.

vocar un referèndum sobre la matèria ni al mateix govern espanyol, i exigiria que s'iniciés un procediment de reforma constitucional.

Però és que fins i tot més enllà d'això, hi ha ben poc marge de maniobra dins el títol VIII. Les competències que té permès gestionar la Generalitat estan definides en l'Estatut, el text essencial que es va intentar refer el 2006 per explorar, fins allà on es pogués, els límits que fixa la Constitució. Amb el resultat que tothom sap: una primera retallada al Congrés, acceptada malgrat tot pels catalans en referèndum, que després acabava amb una severa sentència del TC el 2010 que l'es-

quarterava, i *de facto* marcava el tret d'inici del procés sobiranista. És previsible, doncs, que qualsevol intent de guanyar competències per aquest cantó acabés a la casella de sortida del 2006... i amb un final ja conegut. "Tot plegat és una negociació sense recorregut si no es toca la Constitució", repeteix l'expert.

Una altra qüestió recurrent sempre que es parla d'una eventual oferta unionista és una millora del finançament, i més ara que el model autonòmic fa cinc anys que està caducat, i el govern del PSOE ha expressat la intenció d'actualitzar-lo. En aquest cas, Jaria constata que la Constitució "no prohibeix pas" que

Catalunya pugui tenir un finançament propi, en la línia fins i tot d'un règim fiscal especial com el dels bascos o els navarresos, tal com de fet va demanar el Parlament l'estiu del 2012. Però tampoc hi veu la possibilitat: "Sense tocar una coma de la Constitució, seria possible un model diferenciat, però tal com l'ha interpretat el TC, que imposa la Lofca (Llei orgànica de finançament de les comunitats) a les comunitats no forals, no hi ha res a fer", sentència.

Ni tan sols en una qüestió ara més secundària com l'organització territorial de Catalunya –la llei de vegueries del 2010 ja es va haver de deixar en un calaix, entre altres coses, per les traves legals que hi posava l'Estat– veu Jaria possibilitats d'obtenir gaires avenços, ja que, a banda que caldria modificar lleis orgàniques per modificar la planta jurisdiccional (i adaptar-hi els partits judicials) i també alguns límits provincials, toparia amb els mateixos interessos polítics que han fet que Catalunya encara no tingui avui una llei electoral pròpia. I és que, si es

La proposta de Calvo ni tan sols facilitaria una eventual reorganització territorial de Catalunya

passés a una província única, es perdrien fins a dotze senadors, i si es pugés a vuit (tantes com vegueries) canviarien lògiques en les eleccions catalanes que difícilment acceptarien ni els grups independentistes...

La conclusió, pel professor, és clara: fins i tot partint d'una suposada bona voluntat negociadora del govern espanyol, el terreny de joc és "extraordinàriament limitat" sense tocar la carta magna; és a dir, sense recórrer als articles 167 i 168, que fixen el complicadíssim mecanisme que en permetria una reforma. Tot el que sigui negociar dins la Constitució actual "no du enlloc; ja s'ha provat tot abans", sosté el professor, que també assenyala que, fins i tot si s'impulsés el feixuc procés per introduir canvis en el títol VIII per donar més autogovern al país, és molt dubtós que s'acabés permetent un model amb competències asimètriques entre comunitats... "Llavors es podria dir que per què Catalunya podria accedir a noves competències i altres comunitats no, fora que tota la lògica del títol VIII s'alterés", alerta. *Cafè per a tothom*, 2.0. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Catalunya i Flandes s'alien per un referèndum acordat

■ Els seus presidents consensuen en una cimera una declaració on també es clama per la llibertat dels presos ■ Torra esquiva tota referència a la investidura i agraeix al seu homòleg el tracte als exiliats

Francesc Espiga
BARCELONA

Els presidents de Catalunya, Quim Torra, i de Flandes, Jan Jambon, van protagonitzar ahir al migdia una trobada al Palau de la Generalitat, on la situació política que es viu al país va monopolitzar les converses i els tradicionals pronunciaments posteriors. Tant és així, que el resultat més tangible de la cimera va ser una declaració conjunta de tots dos mandataris, on es dona suport a una resolució del Parlament flamenc del 16 d'octubre que advoca per reclamar diàleg als executius català i estatal per desfer el nus actual, i també l'alliberament dels presos polítics.

El document, però, no s'atura aquí. Torra i Jam-

Els presidents Quim Torra i Jan Jambon, en la seva compareixença davant dels mitjans ■ EFE

bon, del partit nacionalista Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA), també advoquen per una solució *al'escoçesa* —és a dir, la consul-

ta pactada i acordada entre les parts en litigi— com a desllorigador. “El referèndum d'Escòcia, la idea de l'autodeterminació pa-

cífica, hauria de ser la base per a una solució política a Catalunya”, resa el text, que també fa una apel·lació directa a la Unió Euro-

La frase

“Demaneu a la nova Comissió Europea que posi més el focus en Catalunya i la resta de territoris sense estat”

Jan Jambon
PRESIDENT DE FLANDES

pea per establir “un mecanisme” que pugui permetre “la integració de nous estats independents nascuts per vies democràtiques dins la Unió”.

Després de la trobada, tots dos van comparèixer davant dels mitjans de comunicació a la sala Torres Garcia. Tot i que l'actualitat crema, el president català només va voler parlar de qüestions relatives a la cimera i, per tant, va esquivar tota pregunta so-

bre la investidura de Pedro Sánchez. Dit això, el primer que va voler fer va ser agrair públicament: “La solidaritat del poble i el govern de Flandes per l'hospitalitat que han tingut amb els nostres exiliats... Són en un bon lloc”, va dir Torra, que estirant d'aquest fil, i en ple tràfec per resoldre la qüestió de les euroordres, també va expressar la seva “confiança en la justícia belga, a diferència del que passa a l'Estat espanyol, on sabem que no n'hi ha”. Després de reiterar que les úniques vies per assolir la independència són “la no-violència i la democràcia”, el president de la Generalitat va fer un prec a la Unió Europea: “Si vol ser una referència en democràcia i llibertat, cal que faci un pas endavant en el reconeixement de sobirania no estatals.”

Al seu torn, Jan Jambon es va expressar en termes similars —“la nova Comissió Europea ha de posar més el focus en Catalunya” — i va avançar que, en breu, espera reunir-se amb l'ambaixadora espanyola a Bèlgica, Beatriz Larrotcha, per exposar-li, entre d'altres, el seu rebuig a la sentència. ■

El joc

LOTERÍA NACIONAL				SORTEIG 96		Llista acumulada de les quantitats que han correspost als números premiats, classificats per la seva xifra final											
SORTEIG DEL DIA 30 DE NOVEMBRE DEL 2019				19		Aquests premis caduquen als tres mesos, comptats a partir del dia següent al del sorteig											
Deu sèries de 100.000 bitllets cadascuna																	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9								
NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS
12800	300	12801	300	12802	300	12803	300	12804	300	12805	300	12806	300	12807	360	12808	360
12810	300	12811	300	12812	300	12813	300	12814	300	12815	300	12816	300	12817	360	12818	360
12820	300	12821	420	12822	300	12823	300	12824	300	12825	300	12826	300	12827	360	12828	360
12830	300	12831	300	12832	300	12833	300	12834	300	12835	300	12836	300	12837	360	12838	360
12840	300	12841	300	12842	300	12843	300	12844	300	12845	300	12846	300	12847	360	12848	600
12850	300	12851	300	12852	300	12853	300	12854	300	12855	300	12856	300	12857	360	12858	360
12860	300	12861	300	12862	300	12863	300	12864	420	12865	300	12866	420	12867	360	12868	480
12870	300	12871	300	12872	300	12873	300	12874	300	12875	300	12876	300	12877	10.480	12878	600.000
12880	300	12881	300	12882	300	12883	300	12884	300	12885	300	12886	420	12887	360	12888	360
12890	300	12891	300	12892	300	12893	300	12894	300	12895	300	12896	300	12897	360	12898	360
72700	300	72701	300	72702	300	72703	300	72704	300	72705	300	72706	300	72707	360	72708	360
72710	300	72711	300	72712	300	72713	300	72714	300	72715	300	72716	300	72717	360	72718	360
72720	300	72721	420	72722	300	72723	300	72724	300	72725	300	72726	300	72727	360	72728	360
72730	300	72731	300	72732	300	72733	300	72734	300	72735	300	72736	300	72737	360	72738	360
72740	300	72741	300	72742	300	72743	300	72744	300	72745	300	72746	300	72747	360	72748	600
72750	300	72751	300	72752	300	72753	300	72754	300	72755	300	72756	300	72757	360	72758	360
72760	300	72761	300	72762	5.840	72763	120.000	72764	5.960	72765	300	72766	420	72767	360	72768	480
72770	300	72771	300	72772	300	72773	300	72774	300	72775	300	72776	300	72777	480	72778	480
72780	300	72781	300	72782	300	72783	300	72784	300	72785	300	72786	420	72787	360	72788	360
72790	300	72791	300	72792	300	72793	300	72794	300	72795	300	72796	300	72797	360	72798	360
Terminacions	Terminacions			Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions	Terminacions
1310	1.500	8821	1.620			1104	1.500	325	300	66	120	407	360	058	360	879	360
2630	1.500	21	120			034	300	515	300	86	120	77	180	348	600	49	180
140	300					154	300					7	60	878	480	9	60
920	300					64	120							48	300		
														68	180		
														78	180		
														8	60		

EN AQUEST SORTEIG HI HA EN JOC 42.000.000 D'EUROS EN PREMIS

Productes catalans amb denominació d'origen

Qualitat suprema acreditada per la Unió Europea

aliments d'origen^{.cat}

Què són les DOP i IGP?

Són productes alimentaris autòctons, excepcionals, únics i oficialment reconeguts per la UE per la seva alta qualitat. Són productes típics, arrelats a un territori que els proporciona un caràcter específic, unes característiques

organolèptiques excepcionals, un sabor inimitable, en definitiva una personalitat pròpia. Són el resultat de l'estreta relació existent entre el producte, l'entorn geogràfic, el saber fer i el talent humà.

DOP Denominació d'Origen Protegida

DOP Arròs del Delta de l'Ebre
DOP Avellana de Reus
DOP Formatge de l'Alt Urgell i Cerdanya
DOP Mongeta del Ganxet
DOP Mantega de l'Alt Urgell i Cerdanya
DOP Les Garrigues

DOP Oli de l'Empordà
DOP Oli del Baix Ebre - Montsià
DOP Oli de Terra Alta
DOP Siurana
DOP Pera de Lleida

IGP Indicació Geogràfica Protegida

IGP Calçots de Valls
IGP Clementines de les Terres de l'Ebre
IGP Gall del Penedès
IGP Llonganissa de Vic
IGP Pa de Pagès Català

IGP Patates de Prades
IGP Pollastre i Capó del Prat
IGP Poma de Girona
IGP Vedella de Pirineus Catalans

aliments
d'origen

DOP · IGP
Federació Catalana

Amb el suport de:

Generalitat
de Catalunya

www.alimentsdorigen.cat
facebook.com/alimentsqualitat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Crida es reactiva i es planteja concórrer a les eleccions

▣ L'associació s'enrobusteix en plena reordenació de l'espai de JxCat ▣ Sánchez espera els associats a organitzar-se

Emili Bella
BARCELONA

La Crida Nacional per la República, impulsada per Carles Puigdemont i Jordi Sánchez, no descarta presentar-se a les pròximes eleccions al Parlament, segons va confirmar ahir el seu secretari general, Toni Morral, en el marc d'una trobada d'uns 200 quadres de l'associació al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. Ho decidiran els seus membres quan les eleccions estiguin convocades; però, segons l'excalcalde de Cerdanyola,

La frase

“La Crida té l'ambició de participar electoralment per fer efectiu el mandat de l'1-O”

Toni Morral
SECRETARI GENERAL DE LA CRIDA

“òbviament en la seva ambició hi ha l'objectiu de participar electoralment per fer efectiu el mandat de l'1-O des de les institucions”.

En ple debat de reordenació de l'espai que repre-

senten Junts per Catalunya i el PDeCAT, la Crida s'enrobusteix com a subjecte polític després d'un període d'hibernació guardat “per evitar interferir en les estratègies electorals de les formacions polítiques existents i sobretot per evitar incrementar la fragmentació del sobiranisme”. “Soc perfectament conscient que la posada en marxa de la Crida ha estat molt més lenta del que en un primer moment havíem pensat”, reconeix Sánchez en una carta llegida per Morral a la reunió, a la qual ha tingut accés El Punt Avui.

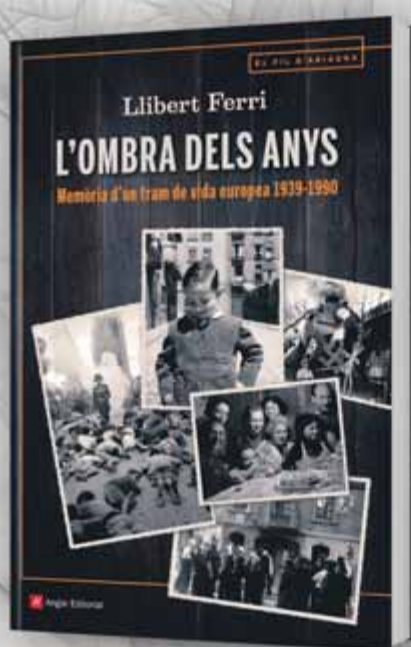
Gemma Geis i Toni Morral, ahir en la jornada de treball de la Crida ■ JUANMA RAMOS

L'expresident de l'ANC hi espera els associats a “fer organització, arrelar fortament en tots els territoris del país” i demostrar que són capaços de “fer una proposta política transversal que no amagui ideologies, sinó que posi en relleu allò que uneix a persones d'esquerra, socialdemòcrates i liberals”. Des de la presó de Lledoners, Sánchez alerta que Puigde-

mont i ell estan “conjurats” per posar tot el que estigui al seu abast per “reordenar l'espai sobiranista que se sent hereu de l'1-O”. La constitució formal del consell de representants de la Crida, que havia de tenir lloc ahir, s'ha ajornat fins d'aquí a un parell de setmanes, ja que encara no s'han escollit els representants d'arreu del país. Feia exactament deu mesos que es

va celebrar el congrés fundacional de l'associació. La primera assemblea general tindrà lloc al març.

La Crida comparteix amb JxCat i el PDeCAT alguns lideratges. Entre els assistents a la reunió hi havia els diputats al Parlament Gemma Geis i Albert Batet i al Congrés Laura Borràs, i la membre de la direcció del PDeCAT Montserrat Morante. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'exconseller Josep Rull, distingit com a Terrassenc de l'Any

La dona del pres polític, Meritxell Lluís, va recollir el guardó que atorga l'Associació Centre Cultural El Social des del 1969. Mobilització ciutadana de suport al carrer

Calvet, al centre, va assistir als Cants per la Llibertat d'ahir a Terrassa ■ J.R.

Joan Rueda
TERRASSA

Cada any, des del 1969, l'Associació Centre Cultural El Social atorga els guardons als Terrassencs de l'Any a tres o quatre persones, depèn de l'edició, que han estat proposades per les mateixes entitats de la ciutat per haver excel·lit en el seu servei desinteressat a la ciutadania. Ahir, els premis de l'any 2019, atorgats al Teatre Principal, van tenir un to especial en ser un dels guardonats el pres polític i exconseller de Territori Josep Rull. La seva dona, Meritxell Lluís, va recollir el guardó.

Amb motiu d'aquesta entrega, els Cants per la Llibertat, l'activitat que reclama, cada dia des de fa mes de dos anys, amb cançons, l'alliberament dels presos polítics i el retorn dels exiliats, es van traslladar del raval de Montserrat, davant de l'ajuntament, a la porta del teatre.

Presència de Calvet

Un dels assistents a l'acte reivindicatiu d'ahir va ser el substitut de Rull al capdavant del Departament de Territori, Damià Calvet. Calvet va agrair als presents que cada dia demanin la llibertat dels presos: "No podem normalitzar la situació i han de saber que no els oblidem." Calvet, però, també va haver de sentir crítiques a l'actuació dels Mossos en les concentracions que es duen a terme des del dia de la sentència.

De fet, aquesta no va ser l'única mobilització a favor dels presos que es va fer ahir. Es va repetir el tall a la Meridiana, que dilluns preveu arribar a les 50 nits, i van tenir lloc diversos actes de suport als set empresonats en l'operació de la Guàrdia Civil del 23 de setembre. ■

f t i / renfe.com | 912 320 320

PER CELEBRAR
LA CIMERA DEL CLIMA,
SI LI DÓNES
UN RESPIR
AL PLANETA

ET DONEM
EL DOBLE DE PUNTS

Tornen els ECOPunts.*
Amb motiu de l'inici de la *Cimera del Clima*, si compres el teu bitllet **el dia 2 de desembre** obtindràs el doble de punts perquè puguis viatjar més de manera sostenible, mentre continues cuidant el medi ambient.

I si encara no formes part del programa de fidelització, **sol·licita gratis la teva targeta +Renfe** al web renfe.com

*Promoció vàlida només per a compres realitzades el 02/12/2019 de bitllets Ave o Llanga Distància amb dret a obrensió de Punts Renfe (excepte abonaments). Els punts s'anotaran una vegada realitzat el viatge. Queden exclòs els bitllets pagats amb Punts Renfe. No aplicable a productes de Renfe Viajes.

ADOP Patrocinador del Equipo Paralímpico Español

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La 'revenja' feta llicència

CAS • La Guàrdia Civil rebutja renovar el permís d'armes a l'amo del restaurant de Calella que l'1-O va anunciar en un cartell que no servia les forces policials estatals **RAÓ** • Mantenen que no és "idoni", tot i que la denúncia per delictes d'odi es va arxivar

Teresa Márquez
CALELLA

En Josep Romaguera és el propietari del restaurant El Galliner de Calella, que es va fer famós l'1-O per escriure en el cartell on anuncia el menú: "No servim les forces d'ordre públic no autonòmiques i tampoc volem els seus serveis. Gràcies." "Va ser una reacció ràpida, sense pensar, després de veure com els policies atonyinaven ciutadans que només volien exercir el seu dret a vot", recorda ara. Algú va penjar la imatge a internet i aviat es va fer viral, igual que les reaccions a favor i en contra del missatge. Romaguera va retirar poques hores després el cartell, però ja era tard per patir les conseqüències del que ell ha defensat sempre com un acte de llibertat d'expressió. Diferents mitjans es van fer ressò de la notícia i van començar a arribar-li nombrosos comentaris amb insults i amenaces, fins i tot de mort, a través del telèfon i de diferents plataformes digitals que van atacar el negoci amb centenars de comentaris desfavorables. La situació va obligar el propietari a interposar una denúncia als Mossos el dia 3 d'octubre. Poques setmanes després, i en plena campanya de difamació i insults, la majoria anònims, la Guàrdia Civil el va citar a declarar com a investigat per un presumpte delictes "contra els drets fonamentals i llibertats públiques garantides per la Constitució". El cas va arribar als jutjats d'Arenys de Mar i de l'acusació inicial per delictes d'odi el fiscal va passar a la de denegació de prestació de serveis. La causa va quedar finalment arxivada provisional-

Josep Romaguera, fotografiat al seu restaurant de Calella ■ T.M.

ment el mes de maig del 2018 perquè el jutge no va trobar indicis de delictes.

La notícia, que hauria d'haver estat el punt final del malson del restaurador, no havia fet res més que començar. "Fa 40 anys que em dedico a la caça i dispo de permisos corresponents sense que mai hagi tingut cap problema. Quan em van denunciar estava en ple procés de renovació del permís, com toca cada cinc anys", explica Romaguera. Els permisos d'ús i tinença d'armes a Catalunya depenen de la Guàrdia Civil, que n'ha de certificar les llicències. "Vaig presentar tota la documentació sol·licitada per obtenir els permisos d'armes tipus D i

E i me'ls van denegar perquè estava sent investigat pel suposat delictes d'odi", assenyala el propietari del restaurant El Galliner. En aquella primera resolució ja es deixava clar que tenia "una conducta desfavorable directament relacionada amb la falta d'idoneïtat per a la tinença i ús d'armes, en observar-se una suposada conducta antisocial".

Posició inamovible

Un cop el jutge va arxivar el cas, Josep Romaguera va interposar un primer recurs contra la denegació del permís d'armes "entenen que havia desaparegut el motiu pel qual me'l denegaven i que no hi hauria més problemes". Greu error. En la

Suport i ànims

Josep Romaguera és molt conegut a Calella i assegura que ha rebut l'escalf de moltíssima gent arran dels fets de l'1-O, que el van afectar directament tant a ell i a la família com al negoci. Agraïx en especial el dels companys del grup de caçadors Colla Onze de Setembre de Bàscara, a l'Alt Empordà: "Que han estat de gran ajuda", assenyala.

resolució del recurs, la Guàrdia Civil sí que recollia l'arxivament provisional del cas, però precisava que en les declaracions de Josep Romaguera aquest havia reconegut que escriure el missatge en el cartell "havia estat fruit d'una enrabiada puntual". L'escrit, però, anava més enllà i vinculava el cartell amb els fets ocorreguts l'1-O a Calella en què agents de la Guàrdia Civil hostatjats en un hotel es van enfrontar amb manifestants: "La repercussió mediàtica que va tenir aquest fet [el del cartell], entre d'altres que van passar en aquest municipi, podria haver afavorit altres accions de fustigació patides per les forces i cossos de seguretat."

Finalment, es justificava la denegació dels permisos d'armes perquè consideraven el demandant algú amb "personalitat irreflexiva, pròpia d'algú que es deixa dur pels impulsos en un moment de tensió i eufòria". A més, utilitzava com a argument les amenaces de mort que havia rebut Romaguera. "Venia a dir que si jo disposava d'armes i entrava algú al meu establiment esbrocant-me li podria disparar. Un disbarat darrere un altre!", exposa. Després d'aquest recurs n'han vingut uns altres i el darrer ha estat la resposta del Tribunal Superior de Justícia de Madrid, que ha comprat el relat de la Guàrdia Civil punt per punt. "No han servit ni els informes favorables psicològics, ni la carta de la policia local dient que soc una persona normal, ni el fet de no tenir antecedents policials. M'han volgut castigar i ho han fet pel lloc que em fa més mal, una afició de tota la vida que em prohibeixen practicar", es lamenta Josep Romaguera.

ERC vol evitar la moció de censura a Montgat

Redacció
BARCELONA

La direcció republicana del Maresme ha reaccionat per frenar la possible moció de censura que els grups municipals de JxCat, el PSC, Cs i SOM volen impulsar la setmana vinent amb l'objectiu de desbancar l'alcalde

d'ERC, Rosa Funtané. A través d'un vídeo penjat a les xarxes socials el president republicà del Consell Comarcal del Maresme, Damià del Clot, assegura que "la llosa de la moció de censura és un error absolut" i demana a l'oposició que tingui "seny i responsabilitat" perquè aquesta moció de censura no pugui

tirar endavant. En la seva opinió, Montgat necessita "una alcaldessa compromesa, republicana i independentista, amb un govern progressista i amb un fort compromís nacional", una opció que, ha dit, representen actualment ERC i En Comú Podem.

La moció de censura que s'està gestant ha gene-

rat el rebuig de la cúpula de JxCat, que comparteix govern amb ERC al Consell Comarcal i que ha amenaçat d'expulsar de la seva formació els seus regidors de Montgat. La direcció comarcal de JxCat va lamentar que els republicans no pactessin amb ells a l'Ajuntament, però rebutja fer-los fora per compartir l'alcaldia amb el PSC. L'alcalde va qualificar ahir la possible moció de "pacte antinatural" i va advertir de les conseqüències que podria tenir en l'àmbit comarcal si acaba prosperant. ■

L'alcalde, Rosa Funtané, que podria deixar de ser-ho si prospera la moció de censura ■ ACN